

ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକ - ଏକଶେ ଛପ୍ପନ୍ଦତମ

ଦାନିଏଲଙ୍କର ଶେଷ ଦର୍ଶନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ: ଆଜି ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଏକ ମିଲରୀୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ

Jeff Pippenger
2024-03-24

ଆମେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଶେଷ ଦର୍ଶନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆମର ବିଚାରଣାର ଆରମ୍ଭ କରୁଛୁ ଆଲ୍ଫ ଏବଂ ଓମେଗା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଦେଇ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରି, ଯାହା ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେ ସେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଆରମ୍ଭ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କରନ୍ତି। ଏହିପରି, ଦାନିଏଲଙ୍କ ଶେଷ ଦର୍ଶନର ପ୍ରଥମ ପଦରେ ଥିବା ବେଲ୍‌ଶାସ୍ତ୍ର, ଯିଏ ଦାନିଏଲ ନିଜେ, ସେହି ଏକେଇ ଦର୍ଶନର ଶେଷ ଅଂଶରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥାଇବେ। ଆମେ ଚିହ୍ନଟ କରିଛୁ ଯେ ବେଲ୍‌ଶାସ୍ତ୍ରର ଶେଷ କାଳରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ତୁଚ୍ଛବଦ୍ଧ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେମାନେ ପ୍ରଥମ ପଦରେ "ବିଷୟ" ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର "chazon," ଦର୍ଶନକୁ ବୁଝନ୍ତି। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ସେହି ଦର୍ଶନଟି ହେଉଛି ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶର "ସାତ ସମୟ," ଯାହା ପଚାଶ ଶତ ବର୍ଷ ସହ ସମାନ। ବେଲ୍‌ଶାସ୍ତ୍ରର ପ୍ରଥମ ପଦର "vision"କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝନ୍ତି, ଯାହା ହେଉଛି ତେଇଶ ଶତ ବର୍ଷର "mareh" ଦର୍ଶନ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆକସ୍ମିକ ପ୍ରକାଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦାନିଏଲ ପ୍ରଥମ ଦୃତଙ୍କର ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୃତଙ୍କର ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କାରଣ ଉଭୟ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତକୁ ପୂରଣ କରେ। ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ କମ୍ ସେ କମ୍ ପାଞ୍ଚଟି ସତ୍ୟ ରହିଛି, ଯେଗୁଡ଼ିକ ମିଲରୀୟ ଆନ୍ଦୋଳନର ଅଂଶ ଥିଲା, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ସେହି ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯାହାକି ତୃତୀୟ ଦୃତଙ୍କର ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁଭବ କରିବା ଏବଂ ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଉଭୟ ଆନ୍ଦୋଳନ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତକୁ ପୂରଣ କରେ, ଏବଂ ଉଭୟ ଆନ୍ଦୋଳନର ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସତ୍ୟକୁ ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଉଭୟ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ମିଲରୀୟ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରିତ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଥମ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସତ୍ୟକୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ, ଯେପରି Leviticus twenty-six ର "seven times" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ। ଅନ୍ୟ ତିନୋଟି ସମାନାନ୍ତର ଅନୁଭବ ଏବଂ ବୁଝାମଣା ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷ କିଛି ପଦ୍ୟରେ ମିଳେ।

ଏବଂ ଯେ ସମୟରୁ ନିତ୍ୟ ବଳି ବନ୍ଦ କରାଯିବ, ଏବଂ ଯେ ଗୁଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ ଧ୍ୱଂସ ସୃଷ୍ଟି କରେ, ତାହା ସ୍ଥାପିତ କରାଯିବ, ସେ ସମୟରୁ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶେ ନବେ ଦିନ ହେବ। ଧନ୍ୟ ସେ, ଯେ ଅପେକ୍ଷା କରେ ଏବଂ ଏକ ହଜାର ତିନି ଶେ ପଞ୍ଚତ୍ରିଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚେ। କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ ପଥରେ ଯାଅ; କାରଣ ତୁମେ ବିଶ୍ରାମ କରିବ, ଏବଂ ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷରେ ତୁମର ଭାଗରେ ଦୀର୍ଘ ଉଠିବ। ଦାନିଏଲ 12:11-13.

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ଜନମାନଙ୍କର ତିନୋଟି ପ୍ରମୁଖ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ରହିଛି। ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରନ୍ତି, ଯାଗୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଧାରଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମାକୁ ଅତୁଟ ରଖନ୍ତି।

ଏବଂ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଲେଖ, ଧନ୍ୟ ସେମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ମେଷଶାବକଙ୍କ ବିବାହ ଭୋଜରେ ଆହ୍ୱାନିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ଏବଂ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଏଗୁଡ଼ିକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସତ୍ୟ ବାକ୍ୟ। ଏବଂ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପାଦତଳେ ପଡ଼ିଗଲି। ଏବଂ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଏହା କରିବ ନାହିଁ; ମୁଁ ତୁମର ସହବାସ, ଏବଂ ଯାଗୁଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଧାରଣ କରୁଥିବା ତୁମ ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ; ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା କର; କାରଣ ଯାଗୁଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 19:9, 10.

ମିଲରୀୟମାନେ ସଠିକ ଭାବେ ବୁଝିଥିଲେ ଯେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ "ନିତ୍ୟ " ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିବା ବିଷୟ ପୌରାଣିକ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ "ନିତ୍ୟ କୁ" "ହତାଯାଇଥିବା" "ସମୟ" ହେଉଛି 508 ଖ୍ରୀ 1ଷ୍ଟ ।ବ । ସେହି ସତ୍ୟ କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାର ଅର୍ଥ "ଯାଗୁଙ୍କ" ର ସାକ୍ଷ୍ୟ "ର ଅଧିକାରକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା, ଯାହା "ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମା" ଅଟେ; କାରଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମା । ସ୍ୱ ୧ ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ "ନିତ୍ୟ " ବିଷୟରେ ମିଲରୀୟମାନଙ୍କ ର

ବୁଝାମଣା ସଠିକ ଥିଲା ।

“ତାପରେ ମୁଁ ‘Daily’ ସମ୍ପର୍କରେ ଦେଖିଲି ଯେ, ‘sacrifice’ ଶବ୍ଦଟି ମଣିଷର ପ୍ରଜ୍ଞାଦ୍ୱାରା ଯୋଡ଼ାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ମୂଳ ପାଠ୍ୟର ଅଂଶ ନୁହେଁ; ଏବଂ ଯେମାନେ ବିଚାର-ଘଣ୍ଟାର ଘୋଷଣା ଦେଇଥିଲେ, ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହାର ଠିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଦେଇଥିଲେ । 1844 ପୂର୍ବରୁ, ଯେବେ ଐକ୍ୟ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲା, ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ‘Daily’ ବିଷୟରେ ଠିକ ମତରେ ଏକମତ ଥିଲେ; କିନ୍ତୁ 1844 ପରଠାରୁ, ଏହି ବିଭ୍ରାନ୍ତିରେ, ଅନ୍ୟ ଅନ୍ୟ ମତ ଗ୍ରହଣ କରାଗଲା, ଏବଂ ତାହାର ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ ଅନ୍ଧକାର ଓ ବିଭ୍ରାନ୍ତି ଆସିଲା ।” Review and Herald, November 1, 1850.

ମିଲରାଇଟମାନେ ବୁଝିଥିଲେ ଯେ ଖର୍ଚ୍ଚା ମସିହାରେ ପାପସତ୍ତାର ଶକ୍ତିରେ ଉଦୟ ବିରୋଧରେ ପୌଞ୍ଜଳିକତାର ପ୍ରତିରୋଧ ଖଠା ମସିହାରେ ହଟାଯାଇଥିଲା । ମିଲରାଇଟମାନେ ସଠିକ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ବୁଝାମଣା ସୀମିତ ଥିଲା । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶେଷ-ଦିନର ଲୋକମାନେ, ଯେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ପଦରେ ବେଲ୍‌ଜିକ୍ସର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ସେମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ ଖଠା ରୁ ଖର୍ଚ୍ଚା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଅବଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଇତିହାସରେ ତାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ରସ୍ଥା ସମୟରେ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ତ୍ରିଶି ବର୍ଷର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଥିଲା । ସେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖିବେ ଯେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଅବଧି ୧୭୭୭ ରୁ ୧୭୯୮ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଅବଧିକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ସେହି ତିନୋଟି ଅବଧି ସମସ୍ତେ ମିଶି ୧,୪୪,୦୦୦ ଜଣଙ୍କର ମୋହରାଜନର ସମୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ୨୦୦୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ତାରିଖରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଶୀଘ୍ର-ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମ ସହିତ ସମାପ୍ତ ହୁଏ ।

ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଦାନିଏଲ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ବେଲ୍‌ଜିକ୍ସର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଯେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବାକୁ ଥିବା ପାଞ୍ଚୋଟି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ଓ ଅନୁଭବକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ । ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କର ତୃତୀୟ ସତ୍ୟ ଓ ଅନୁଭବ ହେଉଛି “the correct view of the ‘daily,’ ... the Lord gave ... to those who gave the judgment hour cry.” ସେହି ସତ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ମାନେ ଏଲେନ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ଲେଖନୀଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା, ଯାହା ହେଉଛି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମା । ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କର ଚତୁର୍ଥ ସତ୍ୟ ଓ ଅନୁଭବ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଦୂତବାହକମାନଙ୍କର, ହେଉଛି ତେରଶେ ପଇତ୍ରିଶ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ, ଯାହା “the daily,” was taken away, in 508 ବର୍ଷରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ।

508 ରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ଏକ ହଜାର ତିନି ଶତ ପଞ୍ଚତ୍ରିଶ ବର୍ଷ ଆପଣଙ୍କୁ 1843 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯାଏ; କିନ୍ତୁ କେବଳ 1843 ନୁହେଁ, କାରଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପ୍ରକୃତରେ 1843 ର ଶେଷତମ ଦିନକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଥାଏ; ଯେହେତୁ ସେ ଏପରି କହେ, “Blessed is he that waiteth, and cometh to the thousand three hundred and five and thirty days.” “cometh” ବୋଲି ଅନୁଦିତ ହୋଇଥିବା ହିବ୍ରେ ଶବ୍ଦଟି “naga” ଅଟେ, ଏବଂ ତାହାର ଅର୍ଥ “to touch”, କିମ୍ବା “lay hands on” । ଏହେଁ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, “ଧନ୍ୟ ସେ, ଯେ ଅପେକ୍ଷା କରେ, ଏବଂ” 1843 କୁ ସ୍ପର୍ଶ କରେ କିମ୍ବା ତାହା ଉପରେ ନିଜ ହାତ ରଖେ ।

ମିଲରାଇଟ ଇତିହାସରେ ଅପେକ୍ଷା କରିବାର ଆଶୀର୍ବାଦ ସେହି ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଥିଲା, ଯେମାନେ ପ୍ରଥମ ନିରାଶାର ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ବିଳମ୍ବିତ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଉପମା ଏବଂ ହବକ୍କୁକ ପୁସ୍ତକର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ପୂରଣରେ ମିଲରାଇଟମାନେ “ବିଳମ୍ବିତ ଦର୍ଶନ” ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ଅପେକ୍ଷା କଲେ, ସେମାନେ ଆଶୀର୍ବାଦପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ । ସେହି ବିଳମ୍ବର ସମୟରେ ସେମାନେ ତାହାପରେ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସେହି ଉପମାର ପୂରଣ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଶେଷରେ ଦର୍ଶନ “କହିବ” । ସେମାନଙ୍କର ସେହି ବିଳମ୍ବର ସମୟ ଓ ନିରାଶା ଏହି ଭୁଲ ଚିହ୍ନଟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା ଯେ ତେଲଶ ଶହ ବର୍ଷ 1843 ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହେବ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ଦର୍ଶନ 1844 ପାଇଁ ଥିଲା । ସେମାନଙ୍କର ନିରାଶା ସେହି ଅନୁଭବ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା, ଯାହା 1843 ବର୍ଷ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପୁନର୍ଆଗମନ ବିନା ସମାପ୍ତ ହେବାବେଳେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା । ସେମାନଙ୍କର ନିରାଶା, ଏବଂ ତାହାପରେ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ବାଛିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଘୋଷିତ ଆଶୀର୍ବାଦ, ସମଗ୍ରରୂପେ 1843 ବର୍ଷର ସର୍ବଶେଷ ଦିନ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା, ଯାହା 1844କୁ “ସ୍ପର୍ଶ କରେ” କିମ୍ବା “ଆସି ପହଞ୍ଚେ” ।

ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଇସ୍ରାଏଲର ପୂର୍ବର ଉପରେ ପ୍ରଥମ ନିରାଶାର ଅନୁଭବ, ବେଲେ ଶୁଣିଲେ ରବି ଇସ୍ରାଏଲ ପ୍ରତିନିଧିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବୁଝାଯାଏ ଏବଂ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୁଏ। ବେଲେ ଶୁଣିଲେ ରବି ଇସ୍ରାଏଲ ପ୍ରତିନିଧିତ ଲୋକମାନେ ଯେ ପଞ୍ଚମ ମସତ୍ୟ ଏବଂ ଅନୁଭବକୁ ଚିହ୍ନିବେ, ସେହି ହେଉଛି ଯେ “ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷରେ” ଦାନିଏଲ “ନିଜ ଭାଗରେ ଦଣ୍ଡ ଯମାନ ହେବେ”।

“ମୋହର ଅପସାରିତ ହେବାଠାରୁ ଏବଂ ସତ୍ୟର ଆଲୋକ ତାଙ୍କର ଦର୍ଶନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ହେବାଠାରୁ, ଦାନିଏଲ ନିଜ ଭାଗରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି। ସେ ନିଜ ଭାଗରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି, ସେହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ବହନ କରୁଥାଇ, ଯାହା ଦିନମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରେ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଥିଲା।” Sermons and Talks, volume 1, 225, 226.

୧୭୯୮ ମସିହାରେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ମୁଦ୍ରାମୋଚିତ ହେବାବେଳେ ସେଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ମିଲେରାଇଟମାନେ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ। ବେଲେଶୁଣିଲେ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଲୋକମାନେ ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ମୁଦ୍ରାମୋଚିତ ହେବାବେଳେ ସେଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ଶୁଦ୍ଧିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଅନୁଭବ କରିବେ। ସେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ ବୁଝିବେ ଯେ ଏକ ଶତ ରୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାକ୍ରିତ କରିବାରେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ଏକ ବିଶେଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଛି।

“ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି, ସେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପରି ନିଜ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଭାଗ ଓ ସ୍ଥାନରେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବା ଉଚିତ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆହ୍ୱାନର ଉତ୍ତର ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ, ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ।” Manuscript Releases, volume 6, 108.

ପୂର୍ବତନ ଲାଓଦିକାୟମାନଙ୍କ ଭାବେ, ବେଲେଶୁଣିଲେ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଲୋକମାନେ ଏହା ଚିହ୍ନିବେ ଯେ, ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା—ଯେଉଁମାନେ ଏକେଇ ପୁସ୍ତକ—ଶେଷ ପୁନରୁଜ୍ଜୀବନ ସଂପନ୍ନ ହୁଏ।

“ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧିକ ଭଲଭାବରେ ବୁଝାଯିବ, ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଧାର୍ମିକ ଅନୁଭବ ଲାଭ କରିବେ... ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଅଧ୍ୟୟନରୁ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବୁଝାଯିବ—ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ଓ ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସମ୍ପର୍କ ନିକଟ ଓ ନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ।” The Faith I Live By, 345.

ପୂର୍ବତନ ଲାଓଦିକାୟମାନେ ଭାବରେ, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଲାଓଦିକାୟ ଅବସ୍ଥାକୁ ଚିହ୍ନିଥିବେ, ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିଥିବେ ଯେ ସେମାନେ ଆତ୍ମିକ ଭାବରେ ଶୁଖିଲା ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କ ଉପତ୍ୟକା ପରି ମୃତ ଥିଲେ; ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କରୁ ମୃତ ଓ ହାରାଇଯାଇଥିବା ଅବସ୍ଥା ସମ୍ପର୍କୀୟ ସରଳ ସାକ୍ଷ୍ୟର ପ୍ରତିକ୍ରିୟାସ୍ୱରୂପ ସେମାନେ ଚିହ୍ନିବେ ଯେ ଜୀବନ୍ତ ହେବାହିଁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପ୍ରାଥମିକ ଆବଶ୍ୟକତା।

“ଆମ ମଧ୍ୟରେ ସତ୍ୟ ଧାର୍ମିକତାର ଏକ ପୁନରୁଜ୍ଜୀବନ ହେଉଛି ଆମ ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବାଧିକ ମହାନ ଏବଂ ସର୍ବାଧିକ ତାତ୍କାଳିକ। ଏହାକୁ ଖୋଜିବା ହିଁ ଆମର ପ୍ରଥମ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ।” Selected Messages, book 1, 121.

ବାଇବେଲର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଏହା ଯେ, ଯେ କେହି ଅନ୍ୱେଷଣ କରେ, ସେ ପାଇବ; ଏବଂ ତାହାପରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ବୁଝିବାକୁ ନେତୃତ୍ୱ ଦେବେ ଯେ, ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପୁନର୍ଜୀବନର ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ।

“ଯେବେ ଆମେ ଏକ ଜନସମୂହ ଭାବେ ଏହି ପୁସ୍ତକଟି ଆମ ପାଇଁ କ’ଣ ଅର୍ଥ ବୋଧାଏ ତାହା ବୁଝିବୁ, ସେତେବେଳେ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ମହାନ ପୁନରୁଜ୍ଜୀବନ ଦେଖାଯିବ।” Testimonies to Ministers, 113.

ଦାନିୟେଲଙ୍କ ଶେଷ ଦର୍ଶନର ଅନ୍ତ, ଯେପରିକି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଯାହାରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ସେହି ଅନୁଭବକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯାହା ଲିଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଶେଷ-ଦିନର ରୁଚ୍ଚିବଦ୍ଧ ଜନମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ଯେପରିକି ଶେଷ ଦର୍ଶନର ପ୍ରଥମ ପଦରେ ବେଲେଶୁଣିଲେ ରବି ଇସ୍ରାଏଲ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ସେଠାରେ ଦାନିୟେଲ, ବେଲେଶୁଣିଲେ ର ଭାବରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇ, ଦୁହେଁ—ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷର ଆକ୍ରମିକ ଦର୍ଶନକୁ ଏବଂ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶତ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷର ବାହ୍ୟ ଦର୍ଶନକୁ—ବୁଝିବେ। ସେ “ବିଷୟ”କୁ ଏବଂ “ଦର୍ଶନ”କୁ ବୁଝିବେ। ସେ chazon ଦର୍ଶନକୁ ଏବଂ mareh ଦର୍ଶନକୁ ବୁଝିବେ।

ସେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଏବଂ ସେନାଦଳର ପଦଦଳନକୁ ଏବଂ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଏବଂ ସେନାଦଳର ପୁନଃସ୍ଥାପନକୁ ବୁଝନ୍ତି । ସେ ଉଲ୍ଲାଭ ଏବଂ ହିନ୍ଦେ କେଲ୍ ନଦୀର ଉଭୟ ଦର୍ଶନକୁ ବୁଝନ୍ତି ।

ଆମେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଜାରି ରଖୁଛୁ ।

“ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଅଧିକ ନିକଟ ଓ ଗଭୀର ଅଧ୍ୟୟନର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି; ବିଶେଷକରି ଆମ କାର୍ଯ୍ୟର ଇତିହାସରେ ପୂର୍ବେ କେବେ ନ ହୋଇଥିବା ପରି ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଉପରେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯିବ ଉଚିତ । ରୋମୀୟ ଶକ୍ତି ଓ ପାପାସୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଛି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମେ ସମ୍ଭବତଃ କମ କହିପାରୁ; କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରେରଣାରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାରା ଓ ପ୍ରେରିତମାନେ ଯାହା ଲେଖିଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିବା ଉଚିତ । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଦିଆଯାଇବାରେ ଓ ତାହାରେ ଚିତ୍ରିତ ଘଟଣାମାନଙ୍କରେ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଏପରି ଭାବରେ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଏହି ଶିକ୍ଷା ମିଳେ ଯେ ମାନବୀୟ କର୍ତ୍ତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦୂରେ ରଖାଯିବ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୁପ୍ତ ରହିବ, ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗର ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ତାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପ କରାଯିବ । ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ପଢ଼ । ସେଠାରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ଇତିହାସକୁ ବିନ୍ଦୁ ପ୍ରତି ବିନ୍ଦୁ ସ୍ମରଣ କର । ରାଜନୀତିଜ୍ଞମାନେ, ପରିଷଦମାନେ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖ, ଏବଂ ଦେଖ କିପରି ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟର ଗର୍ବକୁ ନଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ, ଏବଂ ମାନବୀୟ ମହିମାକୁ ଧୂଳିରେ ପତ୍ତିତ କରିଦେଲେ....”

ଦାନିଏଲ୍‌ଯେ ଆଲୋକ ଇଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ, ସେହିପରି ବିଶେଷକରି ଏହି ଅକ୍ତିମ ଦିନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଶିନାରର ମହାନଦୀ ଉଲ୍ଲାଭ ଏବଂ ହିନ୍ଦେକେଲ୍‌ର କୂଳରେ ସେ ଯେ ଦର୍ଶନମାନ ଦେଖୁଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୂରଣ ହେବାର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଛି, ଏବଂ ପୂର୍ବକଥିତ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଶୀଘ୍ର ଘଟିବ ।

“ତାନିଏଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମୟରେ ଯିହୁଦୀ ଜାତିର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବିଚାର କର । ”

“ଆସନ୍ତୁ, ଆମେ ବାଇବେଲ୍‌ର ଅଧ୍ୟୟନ ପାଇଁ ଅଧିକ ସମୟ ଦେଇବା । ଆମେ ଉଚିତ ଭାବେ ବଚନକୁ ବୁଝିନାହିଁ । ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକ ତାହାରେ ଥିବା ଶିକ୍ଷାକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଆମ ପ୍ରତି ଏକ ଆଜ୍ଞା ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ‘ଯେ ପଢ଼େ, ଏବଂ ଯେମାନେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ବାକ୍ୟ ଶୁଣନ୍ତି, ଇଶ୍ୱର ଘୋଷଣା କରନ୍ତି, ‘ଏବଂ ତାହାରେ ଲେଖାଯାଇଥିବା କଥାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରନ୍ତି, ସେ ଧନ୍ୟ; କାରଣ ସମୟ ସମ୍ମିଳିତ ।’ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏକ ଜନସମୂହର ଭାବେ ଏହି ପୁସ୍ତକ ଆମ ପାଇଁ କ’ଣ ଅର୍ଥ କରେ ତାହା ବୁଝିବୁ, ସେତେବେଳେ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ମହାନ ପୁନରୁଦ୍ଧାବନ ଦେଖାଯିବ । ଆମେ ଏହା ଯେ ପାଠ ଶିଖାଏ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବୁଝିନାହିଁ, ଯଦ୍ୟପି ଏହାକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ଓ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ପାଇଁ ଆମକୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଛି ।”

“ଗତକାଳରେ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟକୁ ମୁଦ୍ରାକ୍ରିତ ପୁସ୍ତକ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଲୋକମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟତ୍ର ମୁଖ ଫେରାଇଛନ୍ତି । ଯେ ପର୍ବାର ପ୍ରତୀତ ରହସ୍ୟ ଅନେକଙ୍କୁ ତାହା ଉଠାଇବାରୁ ବିରତ ରଖୁଥିଲା, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ନିଜ ହସ୍ତ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଏହି ଅଂଶଗୁଡ଼ିକରୁ ତାହାକୁ ହଟାଇଦେଇଛି । ‘ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ’ ନାମଟି ନିଜେ ଏହା ମୁଦ୍ରାକ୍ରିତ ପୁସ୍ତକ ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିବା କଥାକୁ ଖଣ୍ଡନ କରେ । ‘ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ’ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ, ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କିଛି ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛି । ଏହି ପୁସ୍ତକର ସତ୍ୟବାଣୀଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧିତ । ଆମେ ପବିତ୍ର ବିଷୟବସ୍ତୁମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ, ଉଠାଇଦିଆଯାଇଥିବା ପର୍ବ ସହିତ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛୁ । ଆମେ ବାହାରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହିବାକୁ ନୁହେଁ । ଆମେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଉଚିତ—ଅସାବଧାନ, ଅଶ୍ରଦ୍ଧାପୂର୍ଣ୍ଣ ଚିନ୍ତାଧାରା ସହିତ ନୁହେଁ, ଉଦ୍ଧମ ପଦକ୍ଷେପ ସହିତ ନୁହେଁ, ବରଂ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ଇଶ୍ୱରଭୀତି ସହିତ । ଆମେ ସେହି ସମୟର ନିକଟକୁ ପହଞ୍ଚିଛୁ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ....”

“ଆମ ପାଖରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଛି, ଯାହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମା ଅଟେ । ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଅମୂଲ୍ୟ ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକ ମିଳେ । ଯେମାନେ ଏହି ବାକ୍ୟକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜ ମନକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ରଖିବା ଉଚିତ । ସେମାନେ ଖାଇବା କିମ୍ବା ପିଇବାର କେବେ ମଧ୍ୟ ବିକୃତ ରୁଚିକୁ ପ୍ରଶଂସା ଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।”

“ଯଦି ସେମାନେ ଏପରି କରନ୍ତି, ତେବେ ମସୂଖ ଭୁଲ ହୋଇଯିବ; ଏବଂ ଏହି ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଅନ୍ତିମ ଘଟଣାବଳୀ ସହ ସମ୍ପର୍କିତ ସେହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ ଅନେକ କ୍ଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଗଭୀରରେ ଖୋଜିବାର ଯେ ପ୍ରୟାସ, ସେଥିର ଚାପ ସେମାନେ ସହିପାରିବେ ନାହିଁ।”

“ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକଦ୍ୱୟକୁ ଅଧିକ ଭଲଭାବେ ବୁଝାଯିବ, ସେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଏକ ଧାର୍ମିକ ଅନୁଭବ ପାଇବେ। ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗର ଖୋଲା ଦ୍ୱାରମାନଙ୍କର ଏପରି ଦର୍ଶନ ଦିଆଯିବ ଯେ, ହୃଦୟ ଓ ମନ ସେହି ଚରିତ୍ରଦ୍ୱାରା ଗଭୀରଭାବେ ପ୍ରଭାବିତ ହେବ, ଯାହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ବିକଶିତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଯେଣେକି ହୃଦୟରେ ପବିତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କର ପୁରସ୍କାର ହେବାକୁ ଯାଉଥିବା ସେହି ଧର୍ମ୍ୟତାକୁ ଅନୁଭବ କରିପାରିବେ।”

“ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥିବା ବିଷୟକୁ ବିନୟ ଓ ନିପତ୍ତା ସହିତ ବୁଝିବାକୁ ଯେମାନେ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ, ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ। ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଅମରତ୍ୱରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ମହିମାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏମିତି ବହୁତ ବିଷୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି; ଏହିକାରଣେ ଯେମାନେ ଏହାକୁ ଗଭୀର ଆଗ୍ରହ ସହିତ ପଢ଼ନ୍ତି ଓ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହି ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରହିଛି ‘ଯେମାନେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ବାକ୍ୟ ଶୁଣନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାରେ ଲିଖିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି।’”

“ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଧ୍ୟୟନରୁ ନିଶ୍ଚୟ ଏକ କଥା ବୁଝାଯିବ—ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ତାଙ୍କର ଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମନ୍ୱୟ ଘନିଷ୍ଠ ଏବଂ ସ୍ୱସ୍ଥ ଅଟେ।

“ସ୍ୱର୍ଗର ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଏବଂ ଏହି ଜଗତ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମନ୍ୱୟ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ପରେ ପାମୋସ ଦ୍ୱୀପରେ ଯୋହନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରକାଶନ ଦ୍ୱାରା ପୂରକ ହୋଇଥିଲା। ଏହି ଦୁଇଟି ପୁସ୍ତକକୁ ସାବଧାନତାର ସହିତ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ଉଚିତ। ଦୁଇଥର ଦାନିଏଲ ପଚାରିଥିଲେ, ସମୟର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଉ କେତେ ସମୟ ରହିଛି?”

“ମୁଁ ଶୁଣିଲି, କିନ୍ତୁ ବୁଝିଲି ନାହିଁ; ତାହାପରେ ମୁଁ କହିଲି, ହେ ମୋ ପ୍ରଭୁ, ଏହି ସବୁ ବିଷୟର ଶେଷ କ’ଣ ହେବ? ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ହେ ଦାନିଏଲ, ତୁମେ ତୁମ ପଥରେ ଯାଅ; କାରଣ ଶେଷକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବନ୍ଦ ଓ ମୋହରାଜିତ ହୋଇ ରହିଛି। ଅନେକେ ଶୁଦ୍ଧ ହେବେ, ଶ୍ୱେତ କରାଯିବେ, ଏବଂ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବେ; କିନ୍ତୁ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଦୁଷ୍ଟତା କରିବେ; ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବୁଝିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ବୁଝିବେ। ଏବଂ ଯେ ସମୟରୁ ନିତ୍ୟ ବଳି ହଟାଯିବ, ଏବଂ ଯେ ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ ଉଜାଡ଼ କରେ, ତାହା ସ୍ଥାପିତ ହେବ, ସେ ସମୟରୁ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ନବେ ଦିନ ହେବ। ଧର୍ମ୍ୟ ସେ, ଯେ ଅପେକ୍ଷା କରେ, ଏବଂ ଏକ ହଜାର ତିନି ଶତ ପଞ୍ଚତ୍ରିଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚେ। କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମ ପଥରେ ଯାଅ; କାରଣ ତୁମେ ବିଶ୍ରାମ କରିବ, ଏବଂ ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷରେ ତୁମ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଂଶରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବ।”

“ଯିହୁଦାର ଗୋତ୍ରର ସିଂହସି ସେହି ପୁସ୍ତକର ମୋହର ଖୋଲିଲେ ଏବଂ ଏହି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ କ’ଣ ଘଟିବ, ତାହାର ପ୍ରକାଶନ ଯୋହନଙ୍କୁ ଦେଲେ।

“ଦାନିଏଲ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସ୍ଥାନରେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଦାଣ୍ଡା ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ବହନ କଲେ, ଯାହା ଶେଷକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଦ୍ରିତ ରହିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଥମ ଦୃତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ଆମ ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରଖ୍ୟାପିତ ହେବାକୁ ଥିଲା। ଏହି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଅସୀମ ଗୁରୁତ୍ୱର; କିନ୍ତୁ ‘ଅନେକେ ଶୁଦ୍ଧ ହେବେ, ଧଳା କରାଯିବେ, ଏବଂ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବେ,’ ତଥାପି ‘ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଦୁଷ୍ଟତା କରିବେ; ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବୁଝିବେ ନାହିଁ।’ ଏହା କେତେ ସତ୍ୟ! ପାପ ହେଉଛି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଭଲ ଘନ; ଏବଂ ଯେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମନ୍ୱୟ ଆଲୋକକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୃତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କ ପ୍ରଖ୍ୟାପନକୁ ବୁଝିବେ ନାହିଁ। ଯୋହନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରକାଶନରେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଅମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଥାଏ, ଏବଂ ଏହା ଆମକୁ ଏହି ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଅନ୍ତିମ ଦୃଶ୍ୟମାନଙ୍କ ଦିଗକୁ ଅଗ୍ରସର କରାଏ।”

“ଆମ ସହୋଦରମାନେ କି ଏହା ମନେ ରଖିବେ ଯେ ଆମେ ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ର ବିପଦମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରୁଛୁ? ଦାନିଏଲଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ ଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପଢ଼। ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ।” Testimonies

to Ministers, 112–115.